

Druhá vlna úcty se zvedla na přelomu 19.–20. století a rozšířila se po celém světě. Nejvíce se ujala ve Španělsku, kde má Jezulátka svůj původ. Španělé a Portugalci převezli obrazy a sošky Jezulátka přes Atlantický oceán do koloniálních zemí Jižní Ameriky. Díky misionářům a evropským přistěhovalcům Jezulátka znají i v Indii, Číně, na Filipínách a v Severní Americe. Dnes je nejvíce uctíváno ve španělsky mluvících zemích. Ze všech koutů světa přicházejí zprávy o zázračných vyslyšeních.

Modlitba papeže Benedikta XVI.,

kterou pronesl při své návštěvě v kostele Panny Marie Vítězné 26. září 2009

Pane Ježíši, máme Tě před očima jako dítě a věříme, že jsi Boží Syn, jenž se stal člověkem skrze Ducha svatého v lůně Panny Marie. Podobně jako v Betlémě i my, spolu s Marií a Josefem, anděly a pastýři, se Ti klaníme a vyznáváme, že jsi náš jediný Spasitel. Stal ses chudým, abychom my zbohatli z Tvé chudoby; dej, ať nikdy nezapomínáme na chudé a na ty, kdo trpí.

Ochraňuj naše rodiny, žehnej všem dětem celého světa a dej, ať nám vždy vládne láska, kterou jsi přinesl, aby činila náš život šťastnějším.

Dopřej všem lidem, Ježíši, aby porozuměli poselství Božího narození, aby pochopili, že jsi přišel darovat celé lidské rodině světlo, radost a pokoj. Neboť Ty jsi Bůh a žiješ a kraluješ s Bohem Otcem v jednotě Ducha svatého po všechny věky věků. Amen.

Modlitba ctihodného otce Cyrila od Matky Boží,

bosého karmelitána (1590–1675)

Dítě Ježíši, utíkám se k tobě a na přímlovu tvé svaté Matky tě prosím, pomoz mi v této mé potřebě (možno konkrétně vyjádřit), protože pevně věřím, že mi můžeš pomoci.

Pevně důvěřuji, že obdržím tvou svatou milost. Miluji tě celým svým srdcem a ze všech sil své duše. Upřímně se kají za všechny své hříchy a prosím tě, dobrý Ježíši, abys mi dal sílu nad nimi zvítězit.

Dávám si předsevzetí, že tě nikdy nezraním a odevzdávám se ti, ochoten raději trpět než ti působit bolest. Od nynějška ti chci věrně sloužit a z lásky k tobě chci milovat i bližního jako sebe.

Všemohoucí Dítě, Pane Ježíši, znovu tě prosím, abys mi pomohl v této mé záležitosti (možno vyjádřit). Daruj mi milost, abych tě navěky vlastnil spolu s Marií a Josefem a abych se ti spolu s anděly klaněl v nebeských nádvořích. Amen.

Novéna k Pražskému Jezulátku

V devíti dnech si chceme připomenout Ježíšovo dětství, nechat ho působit na náš vlastní život a dát se jím proměňovat. Vždyť je to něco, co se nás týká. Ježíš přišel na tento svět a stal se dítětem kvůli každému z nás a všechny nás zná jménem. Na každý den nám novéna nabízí jednu z vlastností dítěte, které mohou na první pohled vypadat jako omezení, ale možná je to přesně naopak...

1. den – Maličkost

Ježíši, stal ses dítětem, stal ses maličkým, přestože jsi nekonečně veliký Bůh. A tak jsi nám ukázal, v čem spočívá pravá velikost. Učíš nás, že se nepotřebujeme vyvyšovat, aby sis nás všimnul a zajímal se o nás. Chceme přijmout svá omezení a využít svých obdarování. Kéž dokážeme docenit malé věci, které tvoří náš život, a zhlédnout svoji nekonečnou cenu.

Otče náš – Zdrávas Maria – Sláva Otci

Pane Ježíši, stal ses člověkem a prožil jsi lidský život od začátku do konce. Ty nám dokonale rozumíš, aniž bychom museli něco říkat. Ty nás přijímáš, i když nejsme dokonalí. Ty se k nám skláníš, abys nás pozvedal a činil nás silnými a odvážnými. Prosíme tě, uzdrav naše srdce a naplň náš život pokojem, radostí a nadějí. Neboť ty žiješ a kraluješ na věky věků. Amen.

2. den – Křehkost

Ježíši, přijal jsi křehkost dítěte. My všichni máme zkušenost s tím, že i náš život je velmi křehký. Stačí málo a mohou se rozbít naše vztahy, naše zdraví, naše sny, náš obraz o sobě samých. Ty naši křehkost znáš, počítáš s ní a nepřestáváš si nás vážit. Nauč nás žít s vědomím vlastní křehkosti a nezapomínat na důstojnost, kterou máme v tvých očích.

Otče náš – Zdrávas Maria – Sláva Otci, Pane Ježíši, stal ses člověkem...

3. den – Chudoba

Ježíši, přišel jsi na tento svět jako chudé dítě. Neměl jsi ani střechu nad hlavou, ty, kterému patří celý vesmír. Tvým bohatstvím bylo vědomí, že jsi milovaným Božím Synem. I my zažíváme chudobu, hmotnou či duchovní – bezradnost, osamělost, bezútěšnost. Kéž je to pro nás vždy příležitostí objevovat pravé bohatství: vědomí, že máme tebe.

Otče náš – Zdrávas Maria – Sláva Otci, Pane Ježíši, stal ses člověkem...

4. den – Zranitelnost

Ježíši, nebál ses stát se zranitelným dítětem. I my jsme byli různým způsobem zraňováni – nešikovností, nedorozuměním, lhostejností, nebo dokonce úmyslně. Mnohá svá zranění si neseme životem dál, nevíme si s nimi rady a sami tak zraňujeme druhé. Posílej nám do cesty ty, kdo nás povedou k uzdravení. Máme naději, že i naše zranění mohou být zahojena.

Otče náš – Zdrávas Maria – Sláva Otci, Pane Ježíši, stal ses člověkem...

5. den – Odkázanost na druhé

Ježíši, jako každé dítě, i ty jsi byl odkázan na druhé, na jejich péči, blízkost a starostlivost. Ani my nemůžeme být jeden bez druhého. Potřebujeme tebe i sebe navzájem. Zjišťujeme, že nám není dobře, když jsme osamělí. Uzdravuj naše vztahy, abychom tak mohli vystupovat z naší izolovanosti a s radostí se vydávat druhým.

Otče náš – Zdrávas Maria – Sláva Otci, Pane Ježíši, stal ses člověkem...

6. den – Hravost

Ježíši, hravost a fantazie jistě patřily i k tvému dětství. Stačí pozorovat chvíli děti, abychom pochopili, že hra je mnohdy důležitější, než „vážná“ činnost. Kéž bychom uměli být tak plně v přítomném okamžiku, jako je dítě zabrané do hry. Kéž bychom se inspirovali pravdivostí a nasazením hrajícího si dítěte. Kéž bychom si občas dovolili nebrat sebe sama příliš vážně a dokázali snít.

Otče náš – Zdrávas Maria – Sláva Otci, Pane Ježíši, stal ses člověkem...

7. den – Slabost

Ježíši, všemohoucí Bože, jenom láska tě mohla přimět k tomu, abys přijal bezmocnost a stal se slabým dítětem. Nikdy jsi nechtěl používat násilí, protože srdce člověka nelze získat silou. Kéž nad svou slabostí nezoufáme, vždyť víme, že k životu patří. Učí nás trpělivosti, modlitbě, pokoře a moudrosti. A teprve jako slabí se můžeme skutečně setkat s druhým člověkem a navázat přátelství a důvěru.

Otče náš – Zdrávas Maria – Sláva Otci, Pane Ježíši, stal ses člověkem...

8. den – Důvěra

Ježíši, jako dítě ses zcela svěřil do rukou Marie a Josefa a stejnou důvěru máš ke všem lidem, i k nám. Někdy zapomínáme, že náš život je v dobrých rukou, ať se děje cokoliv. Jsme přemáháni bezdůvodným strachem a obavami, které nás svazují. Když hledíme na tebe, malého Krále, nemůžeme se tě bát. Dej, ať je náš život nesen důvěrou a ne strachem.

Otče náš – Zdrávas Maria – Sláva Otci, Pane Ježíši, stal ses člověkem...

9. den – Růst

Ježíši, jako dítě jsi rostl a sílil na těle i na duchu. I my jsme pozváni, abychom dorůstali do plnosti, ke které jsi nás stvořil. Dej, ať se nezastavujeme u minulých chyb a křivd, ale hledíme k tomu, co je před námi. Ať objevujeme příležitosti, které nám do života posíláš, a dokážeme jich tvořivě využít. Ať náš život může rozkvést do své plné krásy.

Otče náš – Zdrávas Maria – Sláva Otci, Pane Ježíši, stal ses člověkem...



Popis sošky

Soška je vysoká 47 centimetrů, je dřevěná s povrchem vymodelovaným z barevného vosku. Pod voskem prosvítá plátno. Představuje dítě Ježíše ve věku 4–5 let. Tvářička má zvláštní výraz, který nedokáže žádná kopie přesně napodobit. V obličejí a kudrnatých vlasech, které měly původně tmavé zbarvení, lze pozorovat maurské rysy, což odpovídá španělskému původu sošky.

Ježíšek je oblečený do dlouhé košilky, pod níž jsou vidět bosé nožky. Pravicí Ježíšek žehná, zatímco v levici drží symbol vlády nad světem – říšské jablko završené křížem. Dlaň má ve středu otvor, do kterého se jablko připevňuje. Soška se obléká do královských rouch, v minulosti byla zdobena vzácnými šperky, které pocházely z darů věřících. Nejcennějším klenotem byla dnes ztracená kopie Řádu zlatého rouna.

Hlavu Jezulátka zdobí historická korunka. Korunka se nenasazuje přímo na sošku, je připevněna samostatně těsně nad Jezulátkem.

Úcta k Ježíšovu dětství

Úcta k Pražskému Jezulátku je duchovním prodloužením Vánoc. Klaníme se Kristovu vtělení, vyznáváme, že Bůh vzal na sebe lidství, ke kterému patří i dětství. „Sám sebe se zřekl, vzal na sebe přirozenost služebníka a stal se jedním z lidí. Byl jako každý jiný člověk...“ (Flp 2, 7). Ježíš Kristus prožívá celý lidský život, od počátku do konce. V jeho početí, narození a dětství se setkáváme s pravým Bohem, stejně jako v jeho dospělosti, smrti a vzkříšení. Dospělý Ježíš, mistr a učitel, bude vyzývat své učedníky: „Nebudete-li jako děti, nevejdete do nebeského království.“ (Mt 18, 3)

Úctu nejprve šířil karmelitánský řád. Téměř do každého jeho kláštera putovala kopie milostné sošky. Od poloviny 18. století se uctívání Pražského Jezulátka začalo šířit ve všech zemích bývalé rakouské říše.